Jeg vil gerne på folketingsgruppens vegne rette en varm tak til Venstres landsorganisation med Claus i spidsen for et tæt, godt og fornøjeligt samarbejde i det forløbne år.
I modsætning til de 4 regeringspartier, som daglig skændes offentligt, kan vi bruge vores tid til at arbejde for det, vi er valgt til.
Det er en stor styrke.
Jeg vil ligeledes rette en tak til Venstres mange foreninger og kredse landet over for den inspiration og mange ideer, vi modtager i folketingsgruppen i form af resultater af udvalgsarbejde eller anden politisk aktivitet.
Vi er jer stor tak skyldig. Det er et meget værdifuldt arbejde, der gøres.
Idag ser vi betydningen af en stærk organisation i Venstre, hvor mange er med til at forme og udvikle den politik, som skal være Venstres frem mod år 2000.
I Venstres folketingsgruppe er der medlemmer, som nu mener tiden er inde til en modernisering af gruppeværelset.
Der skal mere moderne kunst på væggene. Borde og stole skal også skiftes ud og lysekronerne m.v. er jo heller ikke af ny
dato.
Jeg har da heller ikke modsat mig operationen, men forsigtig antydet, at hvad angår ny indretning, bordopstilling etc. bør vi måske vente med at træffe endelig beslutning til efter folketingsvalget.
Men når folketinget samles igen den 6. oktober, vil der også kunne være så meget andet nyt at kunne glædes over.
Der vil være nyt gulvtæppe i folketingssalen samt et flunkende nyt effektivt elektronisk afstemningsanlæg klar til brug, som på sekunder kan fortælle,: om regeringen har alle mandater bag sig incl. Risgaard Knudsen, Bilgrav Nielsen, Bente Juncker og Merete Due Jensen.
Hendes Majestæt samt repr. for højesteret og offentligheden vil også helt sædvanlig overvære åbningen.
Vi andre - oppositionen - vil også være på vores pladser og flertalsregeringens 24 ministre vil antagelig alle kunne beses i samlet flok i dagens anledning for at høre, hvad statsministeren iflg. grundloven måtte have at sige om påtænkte foranstaltninger. Vel at mærke på alle 4 partiers vegne.
Alt skulle således være på rette plads.

Alligevel er den parlamentariske situation kunstig, usikker og
særegen.
Vi har en socialdemokratisk ledet og total domineret regering. Selvom der siden 1982 og fortsat er borgerligt liberalt flertal i tinget.
Vælgerne er ikke blevet spurgt, hvad de mente om den manøvre.
Men idag er vist ikke mange i tvivl om vælgernes holdning.
Vi har en flertalsregering med 4 partier som mundhugges højlydt om alle foreliggende sager.
Vi har en regering, der gennemfører skattelettelser og på samme tid øger de offentlige udgifter stærkt. Det er ikke troværdigt, og det har folk gennemskuet. De ved, der kommer en regering senere. Det ved vi, og det ved vælgerne.
Vi har en regering, der nu vil sende mennesker på orlov i tusindtal for på den måde at sløre det reelle arbejdsløshedstal.
Det er ikke en troværdig politik.
Vi har en regering, der fremlægger en såkaldt erhvervshandlingsplan på 400 sider. Samtidig med man sender en regning på mange milliarder kr. i form af skatteforhøjelser til det samme erhvervsliv.
Det er uanstændigt. Tror man virkelig, det giver flere arbejdspladser.
Vi har en regering, der vil gennemføre nye reguleringer i det åbne land med miljøminister Svend Auken i spidsen og dermed sætte det kommunale og amtskommunale selvstyre ud af kraft.
Det er renlivet centralisme.
Men det er det modsatte, vi har brug for. Venstre vil større lokal selvstyre.
Men vi har også en regering, som nu endelig vil bekæmpe den tiltagende voldskriminalitet i samfundet. Vi har i årevis kæmpet for at råbe socialdemokraterne op - også i det spørgsmål,
men uden held. De har i hele deres holdning tilsyneladende været mere optaget af at værne voldsmændene i stedet for ofrene.
Derfor vil vi gerne se realiteter, før vi tror dem.
Derfor vil Venstre også ved folketingsårets start fremlægge en række forslag til bekæmpelse af den rå, meningsløse, uprovokerede vold i vort samfund, herunder indbrud i private hjem, som er i stærkt foruroligende stigning. Med de signaler, der er kommet fra regeringen, forventer vi flertal for forslagene, så der igen kan skabes

mere tryghed.
Det kan ikke være meningen, at politiet møjsommeligt skal fange volds- og berigelsesforbrydere, for derefter sammen med ofrene at kunne se dem som løsladte, frie fugle på gaden dagen efter.
Det har vi sagt længe, men talt for døve ører.
Jeg spørger nu: Kan vi få regeringen i tale?
Vi har en fagbevægelse, som med SiD i spidsen nu for alvor er gået i gang med at kvæle den personlige frihed i ansættelsesforholdet - også på de små virksomheder. Senest hos en landmand i Ribe. Men der er mange andre eksempler.
Regeringen er tavs om disse sager. Men det er Venstre ikke.
Fordi det, vi oplever her, er nemlig et frontalangreb på de personlige frihedsrettigheder, der er hjemlet i grundloven.
Og så skal der siges fra.
Den politik, SiD bruger overfor enkeltmennesker, at enten følger du parolen fra toppen eller vi tvinger dig, truer dig på dit brød eller lukker din virksomhed, hører hjemme i Østeuropa, før muren faldt, men ikke i Danmark i 1993. Hvornår lærer de at forstå det. SiDs egne medlemmer begynder at forstå det.
Og så er der Det radikale Venstre. De er minsandten også med i denne regering. Partiet holdt landsmøde forrige weekend. Herfra kom et politisk budskab af betydning. Midt i sin store politiske tale gik Marianne Jelved i stå og tilsyneladende udenfor manuskriptet erklærede hun åbent og ærlig. Jeg savner Uffe. Hvor er Venstres formand.
Jeg forstår godt, hun savner Uffe Ellemann-Jensen. Fra 1982 til 1993 førte han som udenrigsminister en markant og troværdig dansk politik, der vandt respekt og indflydelse. Men hvor er dansk udenrigspolitik blevet af siden 1. februar?
Den er kommet under radikal ledelse.
Dansk udenrigspolitik idag blegner mere og mere for hver måned, der går. Og det sker på et tidspunkt, hvor dansk udenrigspolitik bliver af stadig mere vital betydning for vores samfund. Det er uholdbart.
Da Venstre var i regering, fik vi at vide, vi var for åbenmundede Vi talte for meget om Venstres politik. Gå nu stille med dørene, sagde man til os.
Nu har vi en flertalsregering, og de kan jo gøre, som de vil, men efterhånden har man indtryk af, at alle regeringspartiernes 90 mandater går rundt på gader og stræder og

råber: Hvad vil Venstre? Det er ejendommelig. For vælgerne ved godt, hvad vi vil. Ved regeringspartiernes råben efter Venstre udstiller de ufrivillig deres egen rådvildhed.

Men svaret er: Så snart statsministeren udskriver valg, er vi parat til at overtage regeringsmagten igen, at sammensætte en liberal regering og videreføre vort arbejde med at liberalisere det danske samfund, som vi blev afbrudt med i januar.

I en ny regering vil vi flytte endnu flere hegnspæle, så der bliver plads til endnu mere privat frihed og ansvar, muligheder og respekt og indflydelse også ude i verden.

Lad os give hinanden håndslag på vi når dette mål.